

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Schneeweise a Štěpána Výborného ve věci

žalobce: **S. V.**, narozen dne ...
bytem ...
zastoupen advokátkou Marií Kurkovou
sídlem Školní 784/10, 147 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech pobytu
cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4 - Nusle

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 12. 2018, č. j. MV-130633-5/SO-2018,
takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 12. 2018, č. j. MV-130633-5/SO – 2018 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) ze dne 26. 9. 2018, č. j. OAM-15265-11/DP-2018, kterým správní orgán I. stupně zastavil podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“) řízení ve věci žádosti žalobce o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání podané podle § 45 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“). Žalobce se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
2. Žalobce v *prvním žalobním bodu* namítl, že podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu nemohlo být rozhodováno, protože se nejednalo o celkovou absenci dokladu o bezdlužnosti, ale o pouhou vadu dokladu o bezdlužnosti, neboť žalobce potvrzení o bezdlužnosti z finanční správy a správy sociálního zabezpečení jako součást dokladu prokazujícího bezdlužnost doložil. Správní orgán I. stupně byl povinen žalobci poskytnout možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a měl o jeho žádosti rozhodnout meritorně (např. zamítnout jeho žádost podle § 56 odst. 1 písm. a), nebo podle § 56 odst. 1 písm. l) zákona o pobytu cizinců. Správní orgán porušil § 2 odst. 4 správního řádu, neboť jednalo-li se o vadu dokladu prokazujícího bezdlužnost, měl správní orgán I. stupně rozhodnout meritorně, stejně jak postupuje v případě vady dokladu prokazujícího příjem. Ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu hovoří pouze o podstatných vadách žádosti, nikoli o všech vadách žádosti. Navíc v případě žalobce nešlo o vadu žádosti, ale o vadu náležitosti žádosti, což je podstatný rozdíl.
3. Ve *druhém žalobním bodu* žalobce uvedl, že dne 9. 10. 2018 v průběhu odvolacího řízení správními orgány doložil jako součást dokladu prokazujícího bezdlužnost potvrzení o bezdlužnosti z celní správy ze dne 9. 10. 2018, č. j. 402934/2018-510000-41. Toto potvrzení nemohl žalobce doložit dříve, jelikož ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí tímto potvrzením ještě nedisponoval. Podle žalobce měl žalovaný přihlídnout k žalobcem doloženému potvrzení o bezdlužnosti ze dne 9. 10. 2018, č. j. 402934/2018-510000-41.
4. Ve *třetím žalobním bodu* žalobce vyslovil nesouhlas s posouzením přiměřenosti dopadu rozhodnutí, jelikož pouhé nedoložení potvrzení o bezdlužnosti z celní správy jako součásti dokladu prokazujícího bezdlužnost nemohlo být důvodem přiměřeným k tomu, aby řízení o jeho žádosti bylo zastaveno. Nepřiměřenost rozhodnutí byla patrná pobytové historie žalobce, když na území České republiky pobývá od roku 2007. Po tuto dobu nebyly u žalobce zjištěny žádné skutečnosti, které by mohly zabránit v prodloužení/vydání povolení k dlouhodobému pobytu.
5. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 11. 2. 2019 odkázal na napadené rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu žalobce zamítl jako nedůvodnou.
6. Ze správního spisu vyplývají následující pro posouzení věci relevantní skutečnosti.

7. Dne 26. 6. 2018 podal žalobce u Ministerstva vnitra žádost o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání na území České republiky podle § 45 zákona o pobytu cizinců.
8. Dne 30. 6. 2018 správní orgán I. stupně žalobce vyzval k odstranění vad žádosti (dále též jen „výzva k odstranění vad žádosti“), neboť žádost neobsahovala všechny zákonem stanovené náležitosti uvedené v § 46 odst. 7 ve spojení s § 31 odst. 1 písm. a), d) a e) zákona o pobytu cizinců. Konkrétně žalobce nedoložil doklad o zajištění ubytování, potvrzení celní správy o bezdlužnosti a potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že nemá splatné nedoplatky na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a na penále. Ve výzvě správní orgán žalobce poučil, že pokud nedoloží ve třicetidenní lhůtě požadované náležitosti žádosti, bude řízení o jeho žádosti podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno. Na základě výzvy bylo ministerstvu dne 8. 8. 2018 doručeno vyúčtování záloh na pojistné na důchodové pojištění ze dne 6. 8. 2018, ze kterého vyplývá, že u žalobce Pražská správa sociálního zabezpečení neevidovala žádný nedoplatek na pojistném či penále. Dne 14. 8. 2018 byla ministerstvu doručena smlouva o nájmu bytu a další vyúčtování záloh na pojistné na důchodové pojištění vypracované Pražskou správou sociálního zabezpečení dne 13. 8. 2018, které znovu potvrzovalo neexistenci dluhu. Dne 12. 9. 2019 žalobce předložil správnímu orgánu I. stupně potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 29. 8. 2018, že ke dni 29. 8. 2018 nemá nedoplatek na pojistném a penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.
9. Dne 26. 9. 2018 vydal správní orgán I. stupně usnesení, jímž řízení o žádosti žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu zastavil podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. V odůvodnění správní orgán I. stupně uvedl, že žalobce nepředložil ve lhůtě stanovené výzvou potvrzení o bezdlužnosti z celního úřadu. Zásilka byla dne 12. 10. 2018 vložena do schránky zmocněnkyně žalobce.
10. Dne 11. 10. 2018 bylo Ministerstvu vnitra žalobcem předloženo potvrzení Celního úřadu pro hl. m. Prahu ze dne 9. 10. 2018, č.j. 402934/2018-510000-41, že žalobce nemá evidovány ke dni 5. 10. 2018 u orgánů Celní správy České republiky žádné nedoplatky. Z textu potvrzení vyplývá, že žádost žalobce o vydání potvrzení byla celnímu úřadu doručena dne 25. 9. 2018. Toto potvrzení celní správy pak žalobce opakovaně předložil spolu s odvoláním proti prvostupňovému rozhodnutí.
11. Dne 4. 12. 2018 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, jímž odvolání žalobce zamítl a napadené usnesení správního orgánu I. stupně potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobce doložil správnímu orgánu I. stupně požadované potvrzení celní správy o bezdlužnosti dne 11. 10. 2018. Toto potvrzení bylo vydáno dne 9. 10. 2018 Celním úřadem pro hlavní město Prahu na základě podání doručeného správcí daně dne 25. 9. 2018. Lhůta k odstranění vad žádosti, s ohledem na den doručení výzvy, byla poskytnuta do 12. 9. 2018. Z uvedeného vyplývá, že podání žádosti o potvrzení celní správy o bezdlužnosti bylo správcí daně doručeno po uplynutí lhůty k odstranění vad žádosti, přičemž žalobce nepředložil žádný doklad, ze kterého by vyplývalo, že podnikl kroky potřebné pro získání požadovaného dokladu, či uvedl a doložil důvody, které způsobily průtahy v jeho vydání.
12. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení z hlediska žalobních námitek, jejichž rozsahem je vázán, a při přezkoumání vycházel

ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějšího znění; dále jen „s.ř.s.“) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud rozhodoval bez jednání, neboť byly naplněny podmínky § 51 odst. 1 s.ř.s.

13. Podle § 46 odst. 7 písm d) zákona o pobytu cizinců k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání je cizinec povinen předložit doklad prokazující bezdlužnost cizince.
14. Podle § 178e odst. 1 zákona o pobytu cizinců za bezdlužnou se pro účely tohoto zákona považuje osoba, která nemá evidován nedoplatek, s výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky, a) u orgánů Finanční správy České republiky, b) u orgánů Celní správy České republiky, c) na pojistném na veřejné zdravotní pojištění a na penále a d) na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a na penále. Podle odstavce 2 téhož ustanovení zákona o pobytu cizinců bezdlužnost se prokazuje potvrzeními orgánů Finanční správy České republiky, orgánů Celní správy České republiky, okresní správy sociálního zabezpečení a příslušné zdravotní pojišťovny, která nesmí být ke dni podání žádosti starší 30 dnů.“
15. Podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.
16. Podle § 82 odst. 4 správního řádu k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.
17. K prvnímu žalobnímu bodu, že § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu nemohl být naplněn, protože se nejednalo o celkovou absenci dokladu o bezdlužnosti, ale o pouhou vadu dokladu o bezdlužnosti, neboť žalobce potvrzení o bezdlužnosti z finanční správy a správy sociálního zabezpečení jako součást dokladu prokazující bezdlužnost doložil, a ke druhému žalobnímu bodu, že dne 9. 10. 2018 v průběhu odvolacího řízení správním orgánům doložil jako součást dokladu prokazující bezdlužnost potvrzení o bezdlužnosti z celní správy ze dne 9. 10. 2018, č. j. 402934/2018-510000-41, soud uvádí následující.
18. V projednávaném případě žalobce podal dne 26. 6. 2018 žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Protože k podané žádosti žalobce nedoložil doklady, které zákon o pobytu cizinců s podanou žádostí spojuje (viz § 46 odst. 7 zákona o pobytu cizinců), správní orgán I. stupně žalobce vyzval k odstranění vad žádosti, tj. k doložení chybějících dokladů (viz výše) ve lhůtě 30 dnů od doručení této výzvy. Podle doručenky přiložené k výzvě k odstranění vad žádosti byla tato písemnost připravena k vyzvednutí dne 1. 8. 2018. Podle § 24 odst. 1 správního řádu se písemnost považovala za doručenou 13. 8. 2018 (11. 8. 2018 připadlo na sobotu), žalobce tedy měl čas do 12. 9. 2018, aby žádost o chybějící doklady doplnil. Před vydáním usnesení o zastavení řízení a ve lhůtě stanovené ministerstvem žalobce doplnil svou žádost o potvrzení o ubytování (smlouvu o nájmu bytu) a o potvrzení od Pražské správy sociálního zabezpečení, že nemá splatné nedoplatky na sociální zabezpečení a příspěvku na státní

politiku zaměstnanosti a na penále. Dnem 9. 10. 2018 je datováno potvrzení správce daně – Celního úřadu pro hlavní město Prahu, že žalobce neměl evidovány ke dni 5. 10. 2018 u orgánů Celní správy České republiky žádné nedoplatky. Tato potvrzení bylo vydáno až po vydání usnesení správního orgánu I. stupně o zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Ze správního spisu nevyplývá, že by žalobce požádal správní orgán I. stupně před uplynutím lhůty, tj. před 12. 9. 2018, o prodloužení lhůty k dodání chybějících podkladů. Závěr, že se nejednalo o pouhé vady již předložených podkladů k žádosti, vyplývá z § 46 odst. 7 písm. d) ve spojení s § 178e odst. 1 a 2 zákona o pobytu cizinců, kdy § 178e odst. 2 zákona jednoznačně stanoví, že bezdlužnost se prokazuje potvrzeními orgánů Finanční správy České republiky, orgánů Celní správy České republiky, okresní správy sociálního zabezpečení a příslušné zdravotní pojišťovny. Bez předložení všech těchto podkladů nemohl správní orgán I. stupně meritorně rozhodnout, proto vydal po uplynutí lhůty stanovené ve výzvě k odstranění vad žádosti usnesení, jímž správní řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) zastavil. Soud má za to, že správní orgán I. stupně nepochybil, když správní řízení o žádosti žalobce zastavil právě s odkazem na § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Názor žalobce, že nepředložení potvrzení Celní správy České republiky znamená pouze neúplnost podkladů bez vlivu na možnou projednatelnost žádosti, nemá oporu ve shora citovaných ustanoveních zákona o pobytu cizinců. Naopak ze znění zákona je třeba jednoznačně dovodit, že žadatel o povolení k pobytu musí spolu s žádostí předložit potvrzení o bezdlužnosti od všech tří správních orgánů. Každý z nich totiž spravuje jinou oblast platebních povinností, a proto pouze jejich souhrn může dát přehled o tom, zda žadatel má či nemá splatné nedoplatky vůči veřejným rozpočtům. Tuto oblast nelze srovnávat s případy, kdy žadatel předloží doklad o výši svého příjmu, ale tato výše je shledána jako nedostatečná. V takovém případě je na místě meritorní rozhodnutí o žádosti.

19. Žalovaný postupoval v souladu s § 82 odst. 4 správního řádu, když k dokladům dodatečně předloženým žalobcem již nepřihlédl. Aplikací koncentrační zásady v řízení o žádosti se opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud. Z již ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 4. 11. 2009, č. j. 2 As 17/2009-60, ze dne 3. 3. 2016, č. j. 10 Azs 95/2015-36, a ze dne 29. 8. 2016, č. j. 7 Azs 99/2016-36) vyplývá, že v řízení o žádostech, a to typicky v pobytových věcech, je uplatnění zásady koncentrace zcela na místě. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že žalovanému v projednávaném případě nic nebránilo v aplikaci zásady koncentrace, upravené v § 82 odst. 4 správního řádu. V řízení o žádosti leží primární povinnost jednat aktivně na žadateli, nikoli na správním orgánu, a to i ve vztahu k pobytovým věcem cizinců (viz rozsudek ze dne 15. 5. 2019, č. j. 8 Azs 249/2018-57).
20. Ve *třetím žalobním bodu* žalobce namítl, že nesouhlasí s posouzením přiměřenosti dopadu rozhodnutí, jelikož pouhé nedoložení potvrzení o bezdlužnosti z celní správy jako součásti dokladu prokazujícího bezdlužnost nemohlo být důvodem přiměřeným k tomu, aby řízení o jeho žádosti bylo zastaveno. Nepřiměřenost rozhodnutí byla patrná z pobytové historie žalobce, když tento dlouhodobě pobývá na území České republiky od roku 2007.
21. Ohledně tohoto bodu soud zdůrazňuje, že povinnost posoudit přiměřenost dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života podle kritérií stanovených v § 174a zákona o pobytu cizinců nelze vztahovat na všechna rozhodnutí podle zákona o pobytu cizinců. Dále soud poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 Azs 76/2015-24, ve kterém se Nejvyšší správní soud zabýval aplikací § 174a zákona o pobytu cizinců v řízení, které bylo zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. V

uvedeném rozhodnutí Nejvyšší správní soud konstatoval, že „*Pokud tedy stěžovatel, o své vlastní vůli a s vědomím možných důsledků případné nečinnosti, zůstal v průběhu správního řízení (i přes výzvu správního orgánu I. stupně) zcela pasivní, nelze v následném zastavení řízení shledávat nepřiměřenost tohoto rozhodnutí. (...) Nadto by za daného stavu věci nebylo vůbec na místě požadovat po správním orgánu, aby z (vlastní) úřední činnosti vyhledával, popř. zkoumal, soukromé a rodinné vazby žalobce na území České republiky. Byl to totiž sám žalobce, kdo svým nekonáním správnímu orgánu I. stupně nedal jinou možnost než řízení o žádosti zastavit podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Posouzení přiměřenosti dopadů předmětného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců tak bylo z povahy věci vyloučeno.*“ S ohledem na skutečnost, že z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že v případě zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, nejsou správní orgány povinny zkoumat přiměřenost dopadů rozhodnutí dle § 174a zákona o pobytu cizinců, soud námitce žalobce nepřisvědčil. Nadto soud poukazuje na to, že žalobce v podané žalobě a rovněž ani v průběhu správního řízení neuvedl vyjma délky pobytu na území České republiky, která sama o sobě nepředstavuje důvod pro vyhovění žádosti, a to ani z hlediska dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žadatele, žádné okolnosti, na základě kterých by mohl soud, případně správní orgán dospět k závěru o nepřiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce.

22. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
23. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 30. června 2021

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu